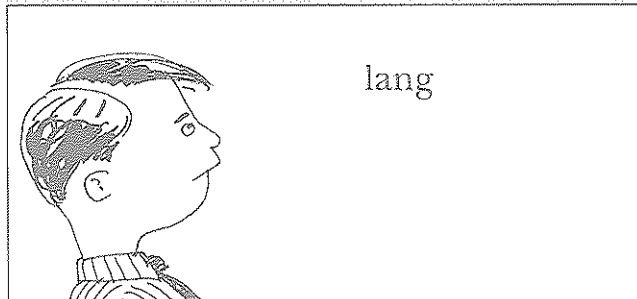

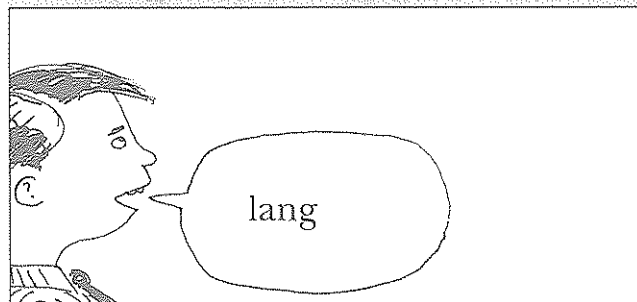
lang

Dit is het voorbeeldwoord:

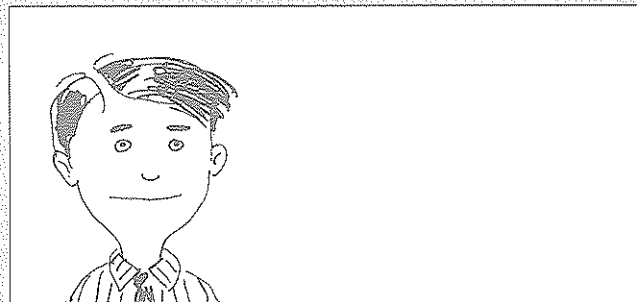

Kijk er goed naar.

Zo zeg je dit soort woorden.

Je zegt dit woord zo gauw je het ziet.

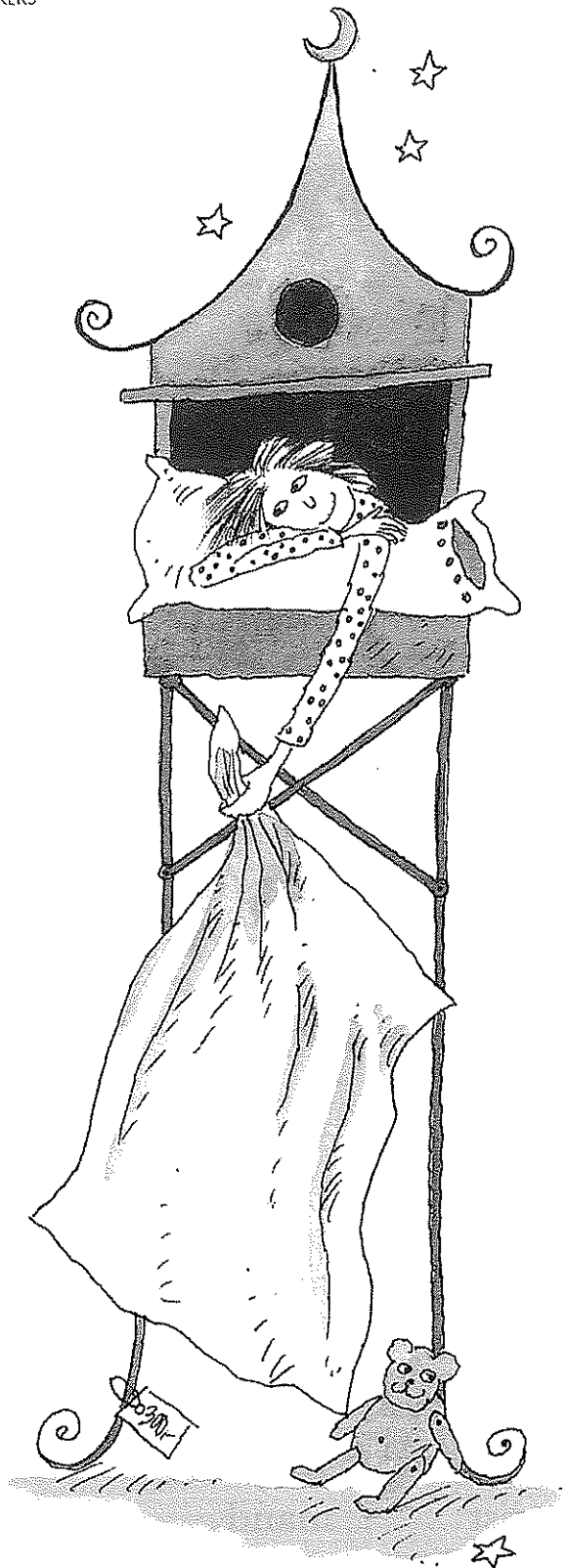
Denk maar nergens aan en oefen alleen het vlot lezen.

•

lang	vroeg	lukt	kijkt	maakt	vraag
stad	paard	vast	graag	vond	krijgt
kwam	moest	soort	griep	dorp	breed
kunt	grond	zelf	roept	ligt	bent
staat	drie	lang	plaats	hond	vind
steeds	plaat	stuk	eng	klas	mens
wijst	mand	hoort	henk	rond	vlug
sneed	werk	soms	broek	zegt	denk
nooit	hebt	klein	snel	viert	klaar
brood	komt	thuis	stuur	hard	kreeg
groot	gans	roept	geld	wist	ster
eend	geeft	ligt	vind	hoofd	fiets

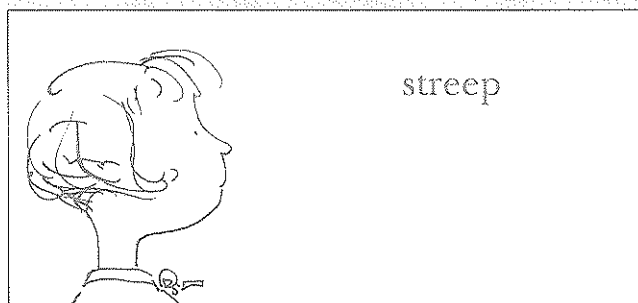
Een nieuw bed

Ik krijg een nieuw bed.
Het bed dat ik nu heb is te klein.
Ik word groot, maar mijn bed groeit niet mee.
„Daar gaan we wat aan doen,” zegt mama.
We gaan naar de stad.
„Daar moet wel een bed voor je zijn.”
We gaan een zaak in.
Er komt een man op ons af.
Hij vraagt me wat ik wil.
Ik zeg dat ik een groot bed wil.
Moet het bed van hout zijn of van staal?
Ik zeg: „Als het maar niet wit is.
Dat vind ik niets voor mij.”
„Jij zegt maar wat je wilt,” zegt mama.
„Ik houd van een hoog bed.
Het moet net een huis zijn.
Ik wil graag onder het bed spelen.”
„Zo’n bed heb ik wel,” zegt de man van
de zaak. We gaan de hele zaak door.
Daar zie ik al zo’n bed.
Het is een bed waar je onder kunt.
Ja hoor, het is net een huis.
„Dit bed is wel wat voor je,” zegt mama.
„Het is ook niet wit.”
„Je mag wel in het bed,” zegt de man.
Ik klim het bed in en lig heel hoog.
„Over een week kan het bed bij u zijn,”
zegt de man. Blij ga ik weer naar
huis. Ik heb erg veel zin in dat bed.

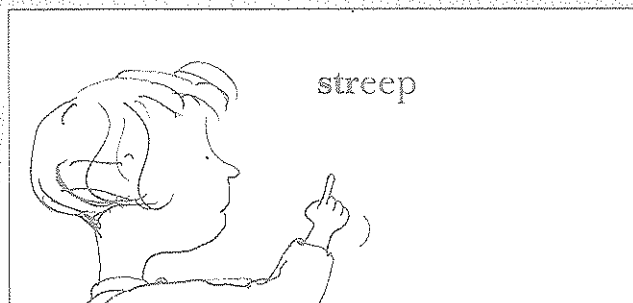

streep

Dit is het voorbeeldwoord:

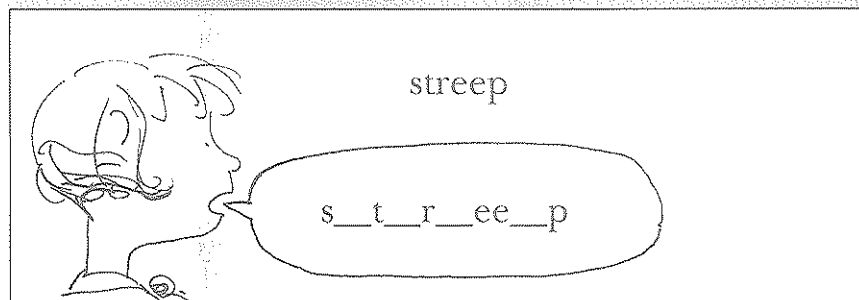

Kijk er goed naar.

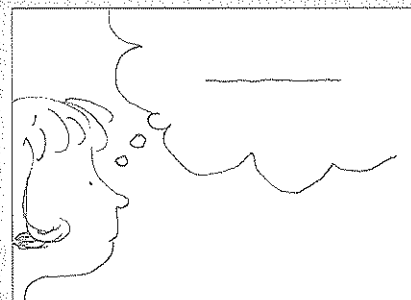

Let op: dat stukje met al die medeklinkers bij elkaar is moeilijk.

Zo zeg je dit soort woorden:

Je zegt direct de eerste letter en „zingt” die. Dan „zing” je de andere letters erachteraan.

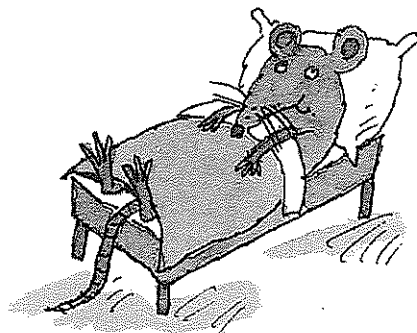
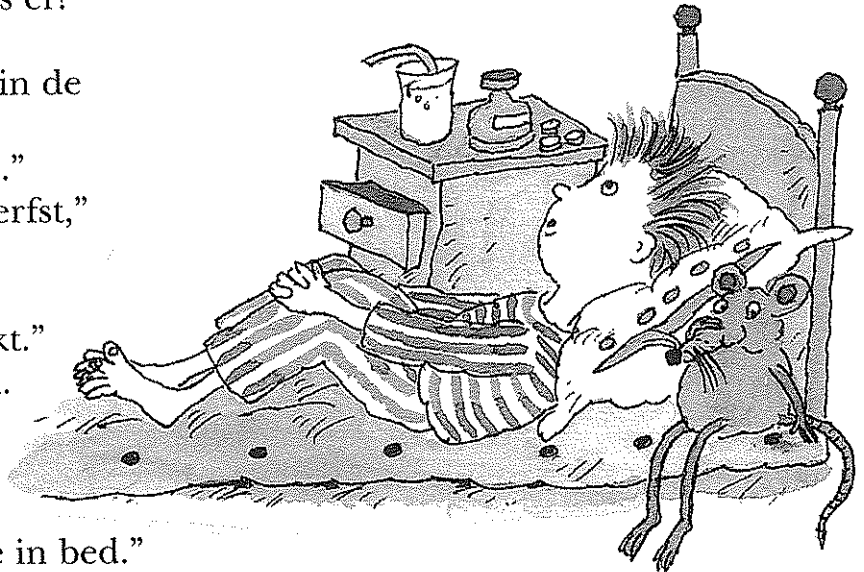
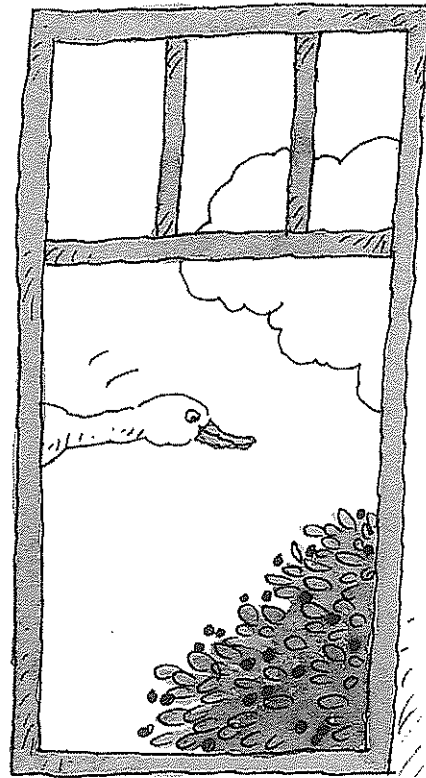
Je denkt aan wat het woord betekent.

•

strak	perst	herfst	liefst	jurk
stroom	strand	eerst	dienst	kalf
arts	prins	worst	korst	wolf
struik	dwars	straf	angst	wolk
kerst	trots	glans	zelfs	berg
krant	kunst	grens	markt	elk
start	oogst	vorst	kracht	storm
minst	broers	stroop	schelp	arm
steek	straks	zwerf	plaats	vreemd
straat	plant	sport	kraak	maart
schrik	koorts	denkt	morst	kraai
streep	vracht	kurk	spreeuw	trap

Ziek

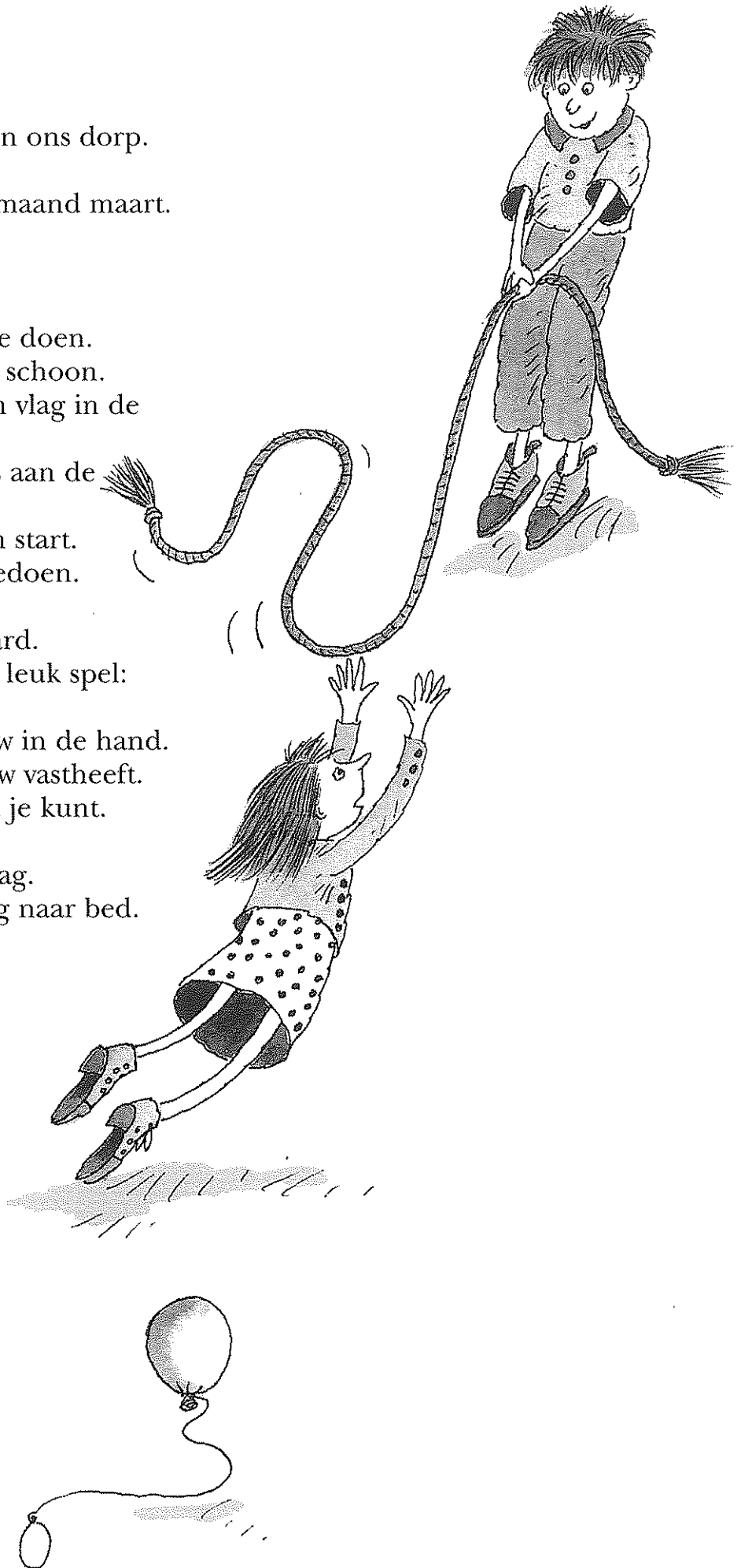
Oh, wat voel ik me ziek.
Als ik hoest, doet het pijn in mijn borst.
Mama neemt de koorts op.
„Jij blijft in bed,” zegt ze.
„En ik bel eerst de arts op.
Ik heb het liefst dat hij straks komt.”
Mijn bed staat dicht bij het raam.
Zo kan ik een groot stuk van de straat
zien.
Het is herfst.
De struik voor mijn raam wordt al bruin.
Wat is het stil op straat.
Ik kijk naar een wolk in de lucht.
Hé, wat is dat voor een soort streep?
„Mama,” schreeuw ik.
Mama stormt de trap op: „Wat is er?
Ik schrik me wild.”
„Kijk mama, er vliegt een eend in de
lucht.
En daar, daar zie ik er zelfs drie.”
„Zo hoort het toch ook in de herfst,”
lacht mama.
„Hè, ik wou dat die arts kwam.
Want ik moet nog naar de markt.”
Terwijl mama praat, gaat de bel.
Het is de arts.
Hij ziet snel wat me scheelt.
„Griep,” zegt hij.
„Blijf nog maar een dag of twee in bed.”

als	hoofd	stoel	zult
heeft	lucht	valt	last
wordt	dorp	wacht	nest
zich	ligt	arm	rust
eens	hond	half	slaapt
werd	wist	broer	groeit
want	soort	buurt	haalt
iets	hard	duurt	hoeft
ons	stuk	melk	meest
erg	vraagt	mocht	rechts
niets	vindt	haast	helpt
ging	denk	sport	sinds
zelf	fiets	bruin	sprak
kunt	roept	acht	draagt
lang	denkt	feest	straks
staaf	kant	neemt	stroom
steeds	bleef	trein	twalf
school	straat	draait	brand
groot	strand	fles	slaat
eerst	kwaad	groep	trekt
soms	paard	steen	vaart
moest	woord	voelt	vloog
grond	gras	vriend	blik
drie	maand	groen	grot
werk	krant	herfst	kust
hand	speelt	stel	hoeft
vroeg	kans	prins	kort
stond	legt	hulp	noord
straal	strand	klink	streng
kerst	sterk	stak	spant

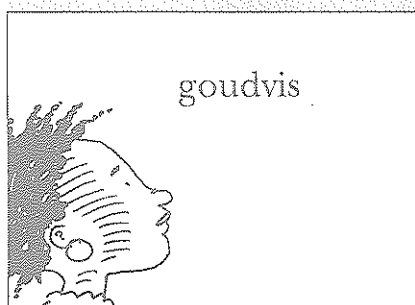
Feest op straat

Eens per jaar is er groot feest in ons dorp.
Dat is steeds in maart.
Na de kerst denk ik al aan de maand maart.
Eerst was het feest in een tent.
Maar die werd te klein.
Nu doen we het op straat.
Voor het feest start, is er veel te doen.
Eerst maakt de buurt de straat schoon.
Dan plant men bij elk huis een vlag in de grond.
Daaraan kun je zien dat er iets aan de hand is.
Om acht uur gaat het feest van start.
Elk kind uit de buurt mag meedoen.
Je doet een spel met een bal.
Of je rijdt een stuk op een paard.
Als je sterk bent, is er nog een leuk spel:
„Wie trekt het hardst?”
Je neemt het eind van het touw in de hand.
Er is nog een kind dat het touw vastheeft.
Als de bel gaat, trek je zo hard je kunt.
Wie wint krijgt een prijs.
Er is erg veel te doen op die dag.
En je hoeft een keer niet vroeg naar bed.
Feest op straat: gaaf!

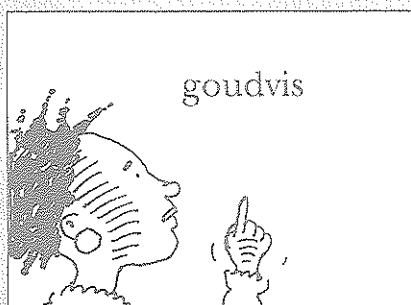

goudvis

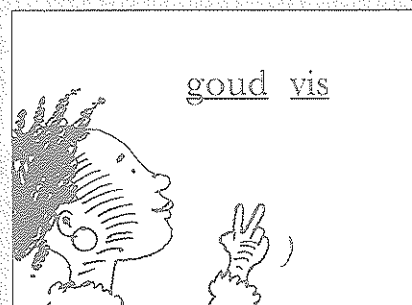
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

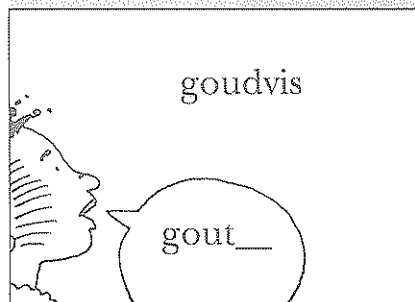

Het is een lang woord.

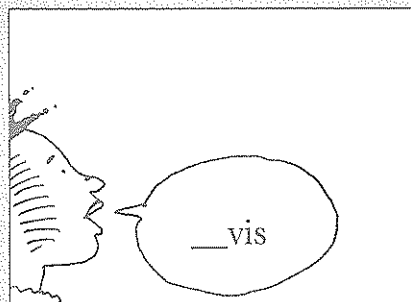

Er zitten twee woorden in.

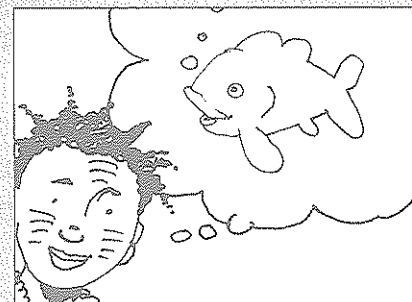
Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk.

Intussen kijk je verder.
Direct erachteraan zeg je het tweede stuk.

Je denkt aan wat het woord betekent.

maandag
 melkboer
 fietsbel
 tuinstoel

broekriem
 tentstok
 fietsstuur
 straatsteen

dagboek
 handschoen
 schoolboek
 hoofdluis

handvat
 marktkraam
 mensaap
 mistlamp

dakpan
 huisdeur
 naambord
 speelplaats

bakpan
 vloerkleed
 huisman
 vloeistof

brandstof
 neushoorn
 pakhuis
 marktvrouw

huisdeur
 waslijn
 kaartspel
 grasveld

voertuig
 goudvis
 rolschaats
 tuinpad

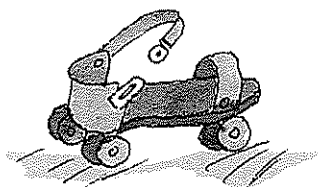
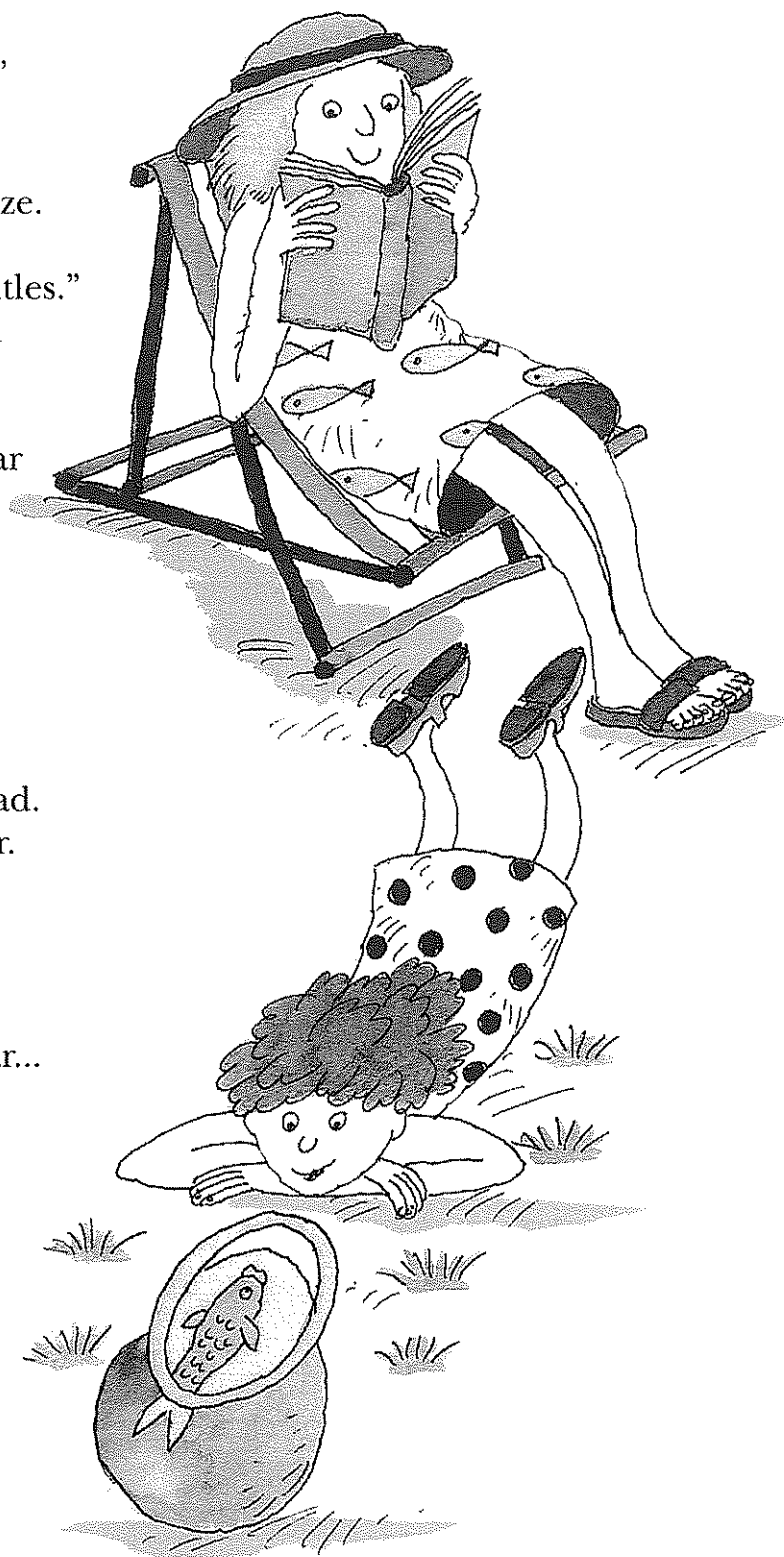
brandweer
 schoolplein
 feesttent
 dorpsplein

bloemkool
 eenmaal
 sneeuwman
 balpen

vliegtuig
 oorring
 viskom
 tuinhek

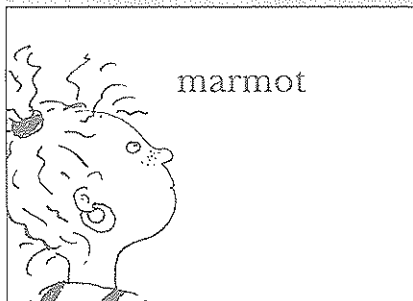
Verveel jij je ook?

„Oe-waa,” gaapt Noor, „ik verveel me.”
Ze ligt op haar buik op het grasveld.
Mama kijkt op van haar leesboek.
„Waarom ga je niet naar Fen?” vraagt ze.
„Omdat het maandag is,” zegt Noor.
„Dan moet Fen na schooltijd naar fluitles.”
„Oh,” zegt mama. Ze zakt weer weg in
haar tuinstoel.
Het is doodstil in de tuin.
„Mam,” vraagt Noor, „breng je me naar
het zwembad?”
„Zeur niet, Noor,” zegt mama.
„Ga wat doen.
Schrijf een stukje in je dagboek.
Of rolschaats naar het schoolplein.”
Noor staat op.
Ze trekt boos aan de waslijn.
En ze schopt een keitje van het tuinpad.
Ze gaat naar de goudvis, haar huisdier.
Hij tuit zijn mond, net of hij trompet
speelt.
„Verveel jij je ook zo?” vraagt Noor.
De goudvis hangt stil in de viskom.
Hij kijkt naar Noor en dan... echt waar...
knipoogt hij naar haar!

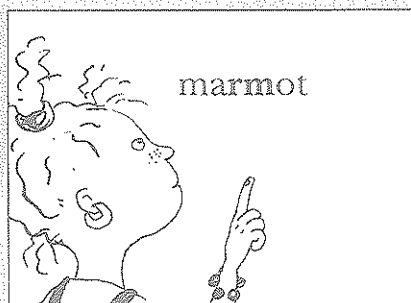

marmot

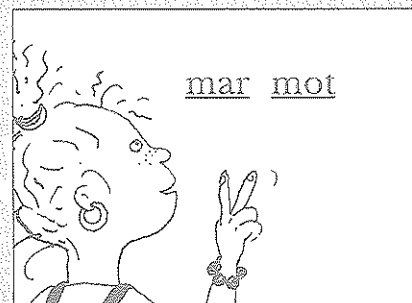
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

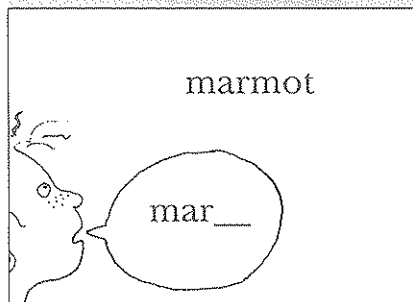

Dat stukje met die medeklinkers is moeilijk.

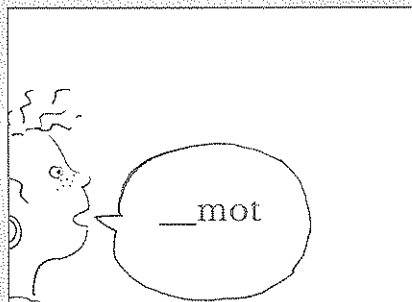

Er zitten twee lettergrepen in.

Zo zeg je dit soort woorden:

Je zegt direct het eerste stuk en zingt de laatste letter.

Intussen kijk je verder. Direct erachteraan zeg je het tweede stuk.

Je denkt aan wat het woord betekent.

trompet
 partij
 indruk
 luilak

erop
 uitleg
 kermis
 normaal

welkom
 persoon
 daarmee
 waarom

portier
 portret
 spontaan
 wanhoop

omdat
 terwijl
 daardoor
 vandaag

toekomst
 hoewel
 pardon
 eraan

kwartier
 uitkomst
 onjuist
 onrust

nogal
 ontstaan
 vanuit
 vanzelf

insect
 orgaan
 toeval
 uitspraak

eenmaal
 ontstaan
 vanzelf
 daarbij

onzin
 album
 marmot
 miljoen

aanval
 aantal
 aanrecht
 kantoor

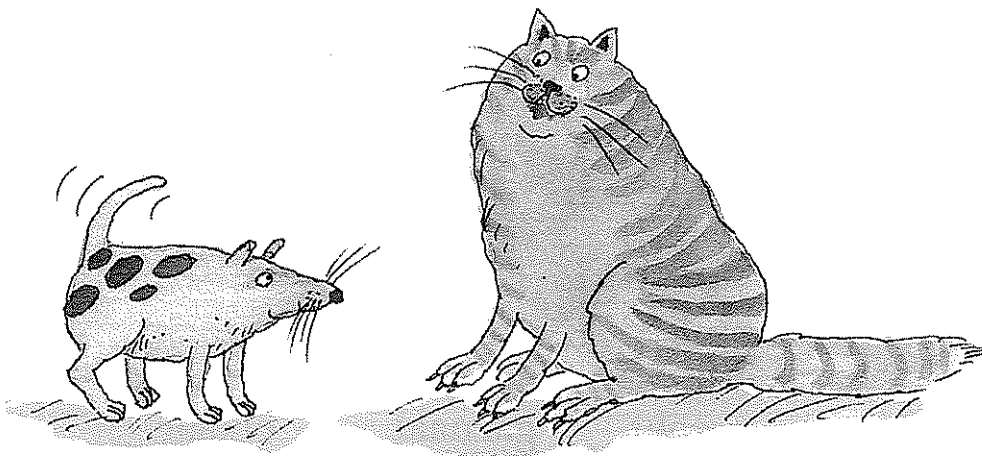
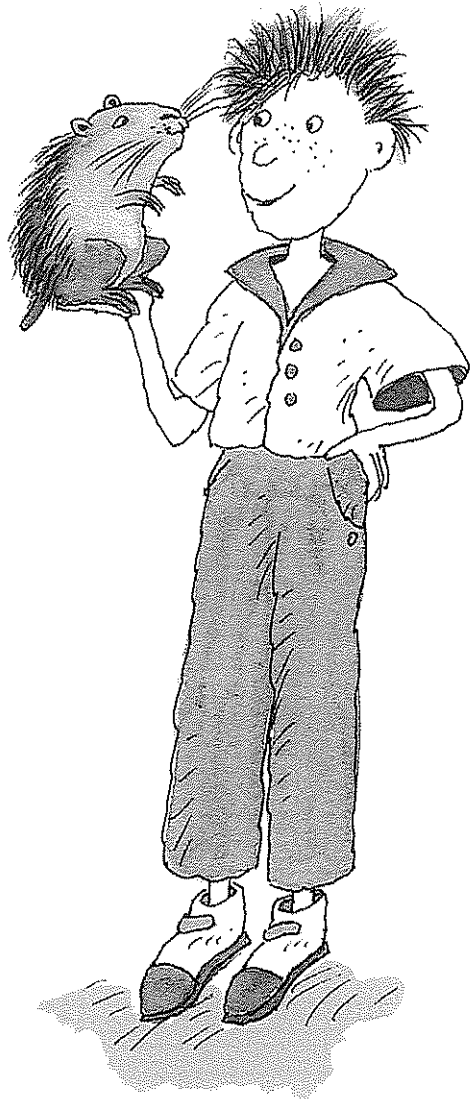
afval
 atlas
 garnaal
 kermis

intocht
 buurman
 elkaar
 afspraak

doorheen
 slagroom
 aandacht
 fornuis

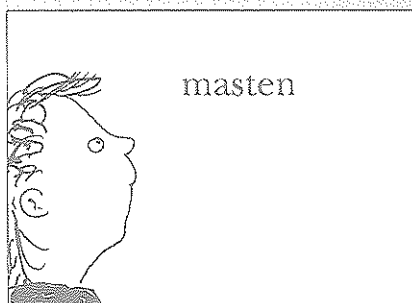
Mijn marmot

Ik wilde al heel lang een huisdier.
Een hond leek me wel leuk, of een kat.
Maar wat kreeg ik?
Een marmot!
Eerst vond ik haar nogal een lui beest.
Tot mijn wanhoop sliep ze heel de dag.
Ik had de indruk dat dit een miskoop was.
Maar nu, na een jaar, weet ik meer.
Mijn marmot is geen dom dier, dat is onjuist.
Ze lijkt een luilak, maar dat is niet zo.
Een marmot is nou eenmaal een nachtdier.
Daarom slaapt ze heel de dag.
Als het nacht wordt, is ze weer van de partij.
Ze vindt het leuk als ik haar oppak.
Dan zit ze rechtop in mijn hand.
Ik noem haar Marloes.
Mijn buurman heeft ook een marmot.
Soms zet ik ze een kwartier bij elkaar.
Dan lijkt het wel kermis in de bak.
Vooral als je ze een bal geeft.
Je ziet, een marmot is een leuk huisdier.
Je hebt er niet veel afval van.
Maar wel veel lol.
Kortom, ik wil Marloes voor geen miljoen
meer kwijt.

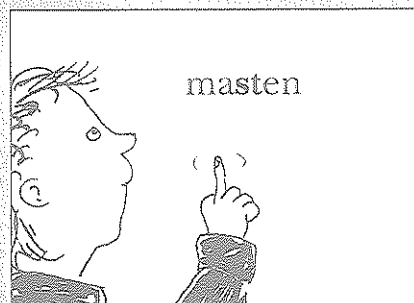

masten

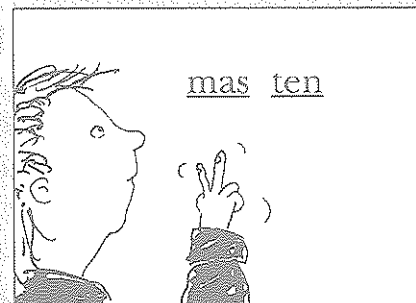
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

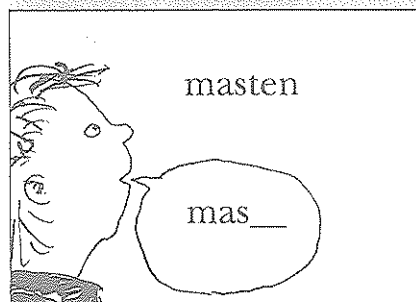

Het middenstuk is moeilijk.

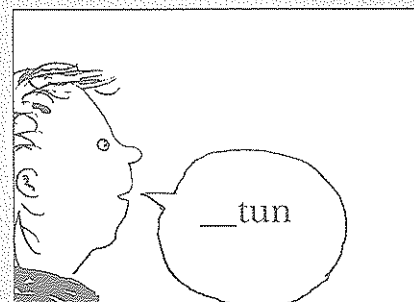

Er zitten twee lettergrepen in. Let op bij de laatste klinker.

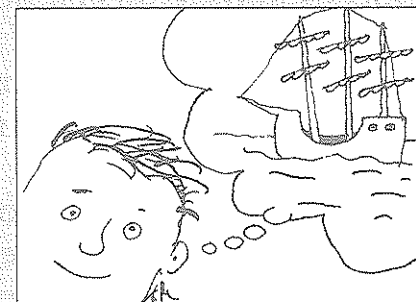
Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk en zingt de laatste letter.

Intussen kijk je verder. Direct erachteraan zeg je het tweede stuk.

Je denkt aan wat het woord betekent.

varken
masten
verder
donker

dichter
dochter
kerken
bonken

mosterd
ergens
mensen
onder

simpel
snurken
telkens
worstel

banger
venster
pompen
rampen

pesten
honger
kachel
achter

handen
koster
kurken
vlinder

parken
schelpen
richten
raadsel

aarzel
donker
kersen
barsten

renden
trechter
tochten
vochten

imker
fietsen
helpen

winkel
bliksem
harken

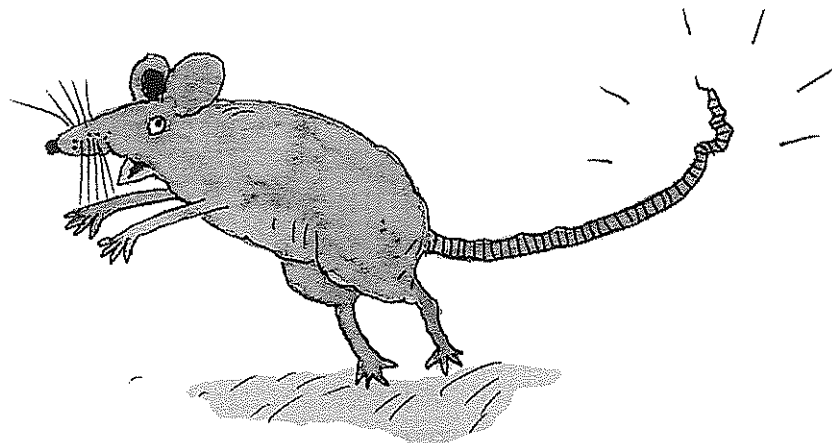
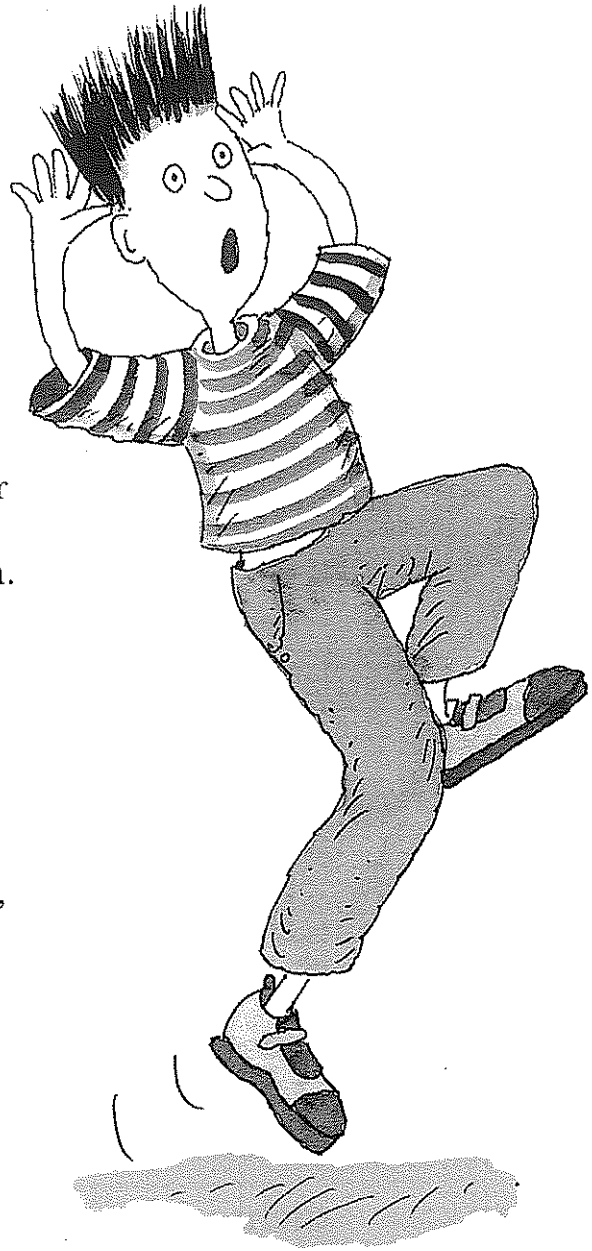
portret
tenger
meester

dokter
wachten
vechten

werken
korsten
durven

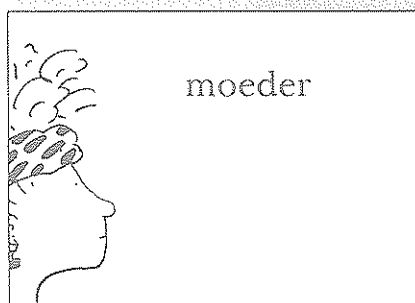
Bang in de schuur

Soms ruim ik onze schuur op.
Dat doe ik om mijn vader te helpen.
Hij fokt varkens en heeft het heel druk.
De schuur ligt vol oude spullen: tenten,
masten van de boot, manden met kurken,
een trechter, harken en een oude kachel.
Het is vrij donker in de schuur, want de
lampen zitten onder het stof.
Ook de wanden zijn erg stoffig.
Je hebt er dus zo vieze handen.
Mijn broer Mijndert durft er niet eens meer
in. Dat komt zo.
Laatst vroeg vader hem de tenten te pakken.
Hij schuifelde wat door de schuur.
Ergens moesten die dingen toch liggen.
Opeens hoorde hij een hoog gegil.
Hij schrok zo, dat hij ook gilde.
Pijlsnel rende hij naar buiten.
Toen vader het hoorde, moest hij lachen.
„Ach,” zei hij, „dat is toch simpel.
Je hebt vast op een muis of een rat getrapt.”
Toen Mijndert dat hoorde, werd hij nog
banger. Nu is hij met geen stok meer de
schuur in te krijgen.

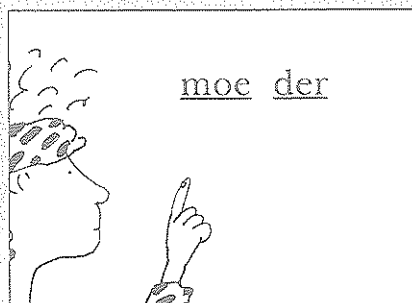

moeder

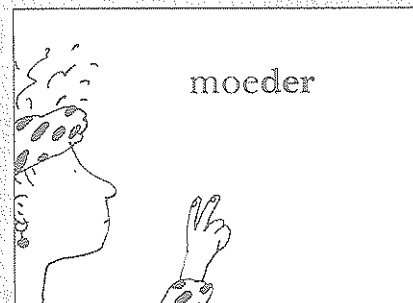
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

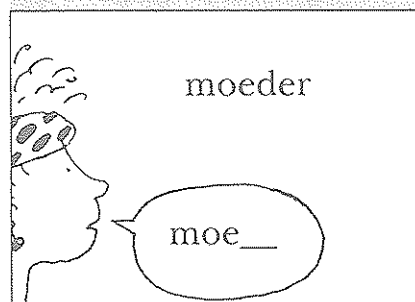

Het woord heeft twee lettergrepen.

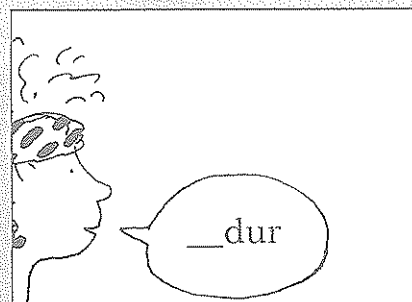

Het tweede stuk is bijzonder.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk en zingt de **oe**.

Intussen kijk je verder. Direct erachteraan zeg je het tweede stuk.

Je denkt aan wat het woord betekent.

deuren
 schijnen
 vieren
 tijden

geiten
 bijbel
 meiden
 hoeken

twijfel
 beitel
 hoepel
 kietel

boeken
 huilen
 moeten
 tuinen

zoemen
 duiken
 duimen
 gieren

leuker
 dieren
 lijden
 kieren

moeder
 zoeken
 sleutel
 doeken

voeren
 wielen
 boeren
 pieten

voeten
 schuilen
 proeven
 ruilen

zwieren
 stieren
 stoepen
 kuilen

zeiden
 poeder
 liever
 pieper

noemen
 roepen
 toeter
 voeder

feiten
 keuken
 zeuren
 mieren

hoeven
 voelen
 mouwen
 geuren

blijven
 kruipen
 keuken
 bieten

Onweer

Deze week ging ik met mijn moeder naar het zwembad.

Tegen vieren fietsten we door het bos naar huis terug.

Terwijl we in het bos reden, werd het donker.

„We moeten wat harder fietsen,” zei mijn moeder.

In de verte hoorden we de donder en zagen we de bliksem.

We reden steeds dieper het bos in.

Toen kwam de regen en ik was in een oogwenk kletsnat.

Het werd zo erg, dat we moesten stoppen.

Ik werd bang, ik kon wel huilen, en ook bij mijn moeder zag ik twijfel.

„Ga op je hurken zitten,” zei ze.

„Kruip maar in elkaar en maak je heel klein.”

Terwijl ik daar zo zat, dacht ik aan de dieren.

Zouden zij ook een schuilplaats zoeken?

Werden de weiden niet te nat om er nog voedsel te vinden?

De geiten bij ons thuis schuilen altijd als het onweert.

Toen ik daaraan dacht, werd mijn angst minder.

Na een laatste harde klap klaarde de lucht op.

De bui trok verder en we stapten op onze fietsen.

Zo snel we konden reden we naar huis.

Ik had het zo koud, dat ik begon te hoesten.

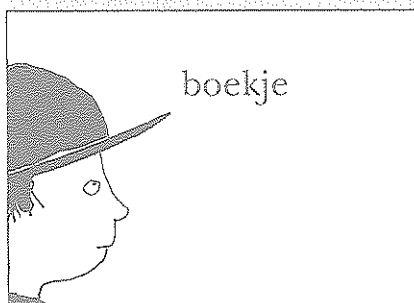
Mijn vader maakte een vuur in de haard.

Met droog goed aan, en een kopje warme thee in de hand, knapten we weer gauw op.

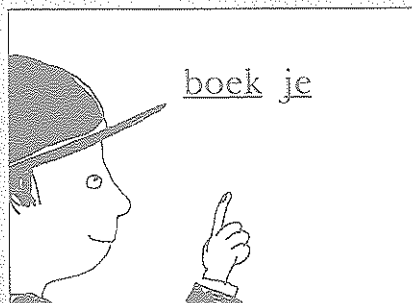

boekje

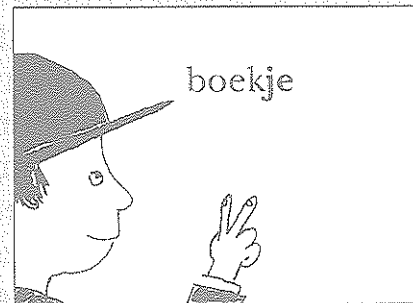
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

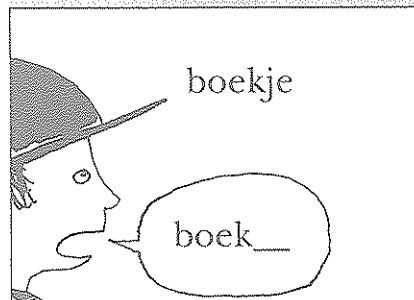

Het woord heeft twee lettergrepen.

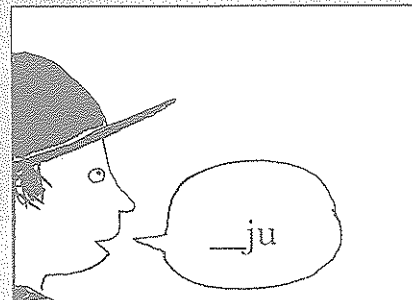

Let op bij het laatste stuk.

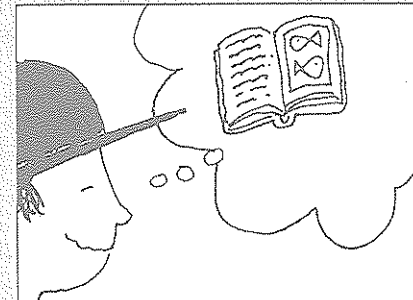
Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk en houdt de k even aan.

Intussen kijk je verder. Direct erachteraan zeg je -ju-.

Je denkt aan wat het woord betekent.

vlekje	straatje	voetje	kraantje	naampje
jasje	oogje	dakje	spuitje	doosje
plakje	haartje	zaagje	kraagje	mutsje
pakje	mensje	feestje	vormpje	stoeltje
duimpje	blaadje	teentje	netje	beestje
visje	mandje	tuintje	wolkje	dopje
oortje	diertje	kopje	lichtje	popje
Koosje	eindje	raampje	ventje	aapje
huisje	kiertje	bakje	zoentje	broekje
nichtje	armpje	mondje	lesje	mesje
lampje	kaartje	stukje	poosje	boekje
vriendje	dropje	vorkje	vormpje	snoepje

Grapje

„Vandaag word ik zes,” zegt Bas.
„En morgen mag ik mijn feestje vieren.
Kijk eens hoeveel pakjes ik kreeg!
Dit heb ik van mama: een dagboek.”
Maartje draait het boek om en om.
„Wat een klein boekje,” mompelt ze.
„En kijk,” zegt Bas, „een echte zaag.”
„Noem je dat een zaag?” zegt Maartje.
„Ik vind het meer een zaagje.”
Bas doet net of hij het niet hoort.
„Schuif eens een stukje op,” roept hij.
„Je zit bijna op het kaartje van oom Kees.
En hier, dit vind ik het fijnst.
Een echte zaklamp, voor in de tent.”
Maartje houdt de lamp een eindje van
zich af.
„Mooi lampje,” zegt ze.
„Maar wel klein.”
Nu wordt Bas boos.
Hij geeft Maartje een duwtje.
„Au!” schreeuwt Maartje.
„Naar ventje! Waarom geef je me nou
een klap?”
„Noem je dat een klap?” roept Bas.
„Een kláp? Ha ha, grapje.
Dat was geen klap, maar een klapje!”

meester het ons bonken keuken	kool uitkomst niet uitleg niets	ontstaan wanhoop zout verder zeuren
zon wacht eens mes liever	onder eraan vlinder mis deuren	ziet meiden kietel wielen Paul
miljoen voedsel laat kantoor struik	arts toekomst fietsbel partij baas	haalt pieten doen wolf speelplaats
kermis voeten sinds feiten straf	huilen dienst schuilen simpel maandag	sport nichtje deel armpje donker
worst man rolschaats raadsel stukje	storm worstel raampje vlees kaartje	net berg schoolboek werken bakje
hier schoolplein grapje eerst sneeuwman	varken aarzel Koosje kurk jasje	vracht waslijn mensje moest huisvrouw

De baas van de zandbak

Roosje, het nichtje van Paul, speelt in de zandbak.

Ik maak een kasteel in de zandbak, denkt Paul.

Maar eerst moet Roosje eruit.

„Roosje,” zegt hij, „moet jij niet naar je moeder?”

„Nee,” zegt Roosje en ze speelt verder.

„Roosje, weet jij wie er in die struik woont?”

„Nee,” zegt Roosje; ze kijkt niet eens op.

„Daar zit de wolf in,” roept Paul.

Roosje zit achter een berg zand en kijkt Paul aan.

„De wolf is mijn vriend,” zegt ze. Mislukt, denkt Paul.

„Zeg, Roosje.

Weet je dat er een heks in onze schuur woont?”

„Ja,” zegt Roosje.

„Heksen zijn lief.”

Weer mislukt.

Hoe krijgt hij dat kleintje weg?

„Hé, Roosje.”

Er klinkt wanhoop in Pauls stem.

„Weet jij wie de baas van de zandbak is?”

„Jouw mama,” zegt Roosje.

„Nee,” schreeuwt Paul, „ik ben de baas.

En ik heb een groot mes!”

Nu zal Roosje wel gaan huilen, denkt hij.

Maar Roosje strekt haar armpje uit.

„Vlinder!” roept ze blij.

Ze stapt uit de zandbak en rent achter de vlinder aan.

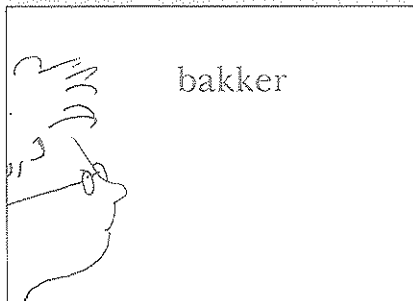
„Hè hè,” zucht Paul.

„Dat is dus toch gelukt.”

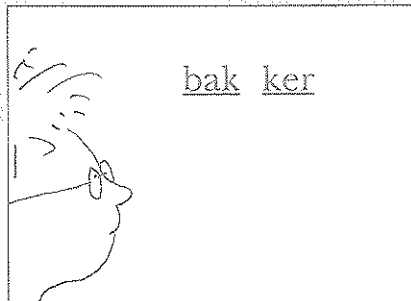

bakker

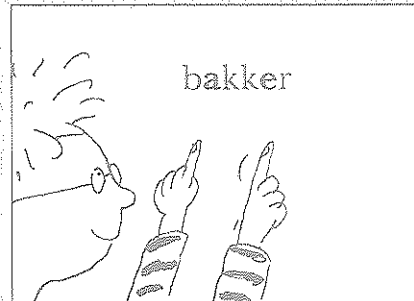
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

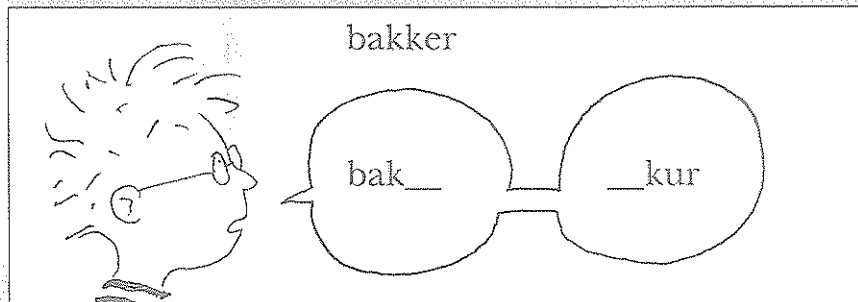

Het woord heeft twee lettergrepen.

Let op bij deze twee klinkers.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk. De klinker is kort.
Je kijkt verder. Je zegt het tweede stuk.
Er staat **e**, maar je zegt **-u-**.

Je denkt aan wat het woord betekent.

•

(DOE DE RIJEN EEN KEER VOOR OM MISVERSTANDEN TE VOORKOMEN. WE ZEGGEN IMMER: BA-KUR, Á-PUL, ENZ.)

ballen
schommel
mannen
tellen

hebben
emmer
tunnel
alle

teller
kapper
dubbel
koffer

middag
middel
nummer
tussen

binnen
juffrouw
dikke
kippen

kennen
appel
bitter
karren

terrein
ridder
jullie
jammer

zetten
ladder
kammen
hadden

rubber
spullen
wanneer
blokken

wakker
bakken
stoffen
rommel

zitten
pennen
letten
dennen

letter
vallen
koppen
messen

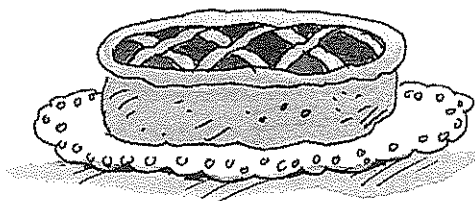
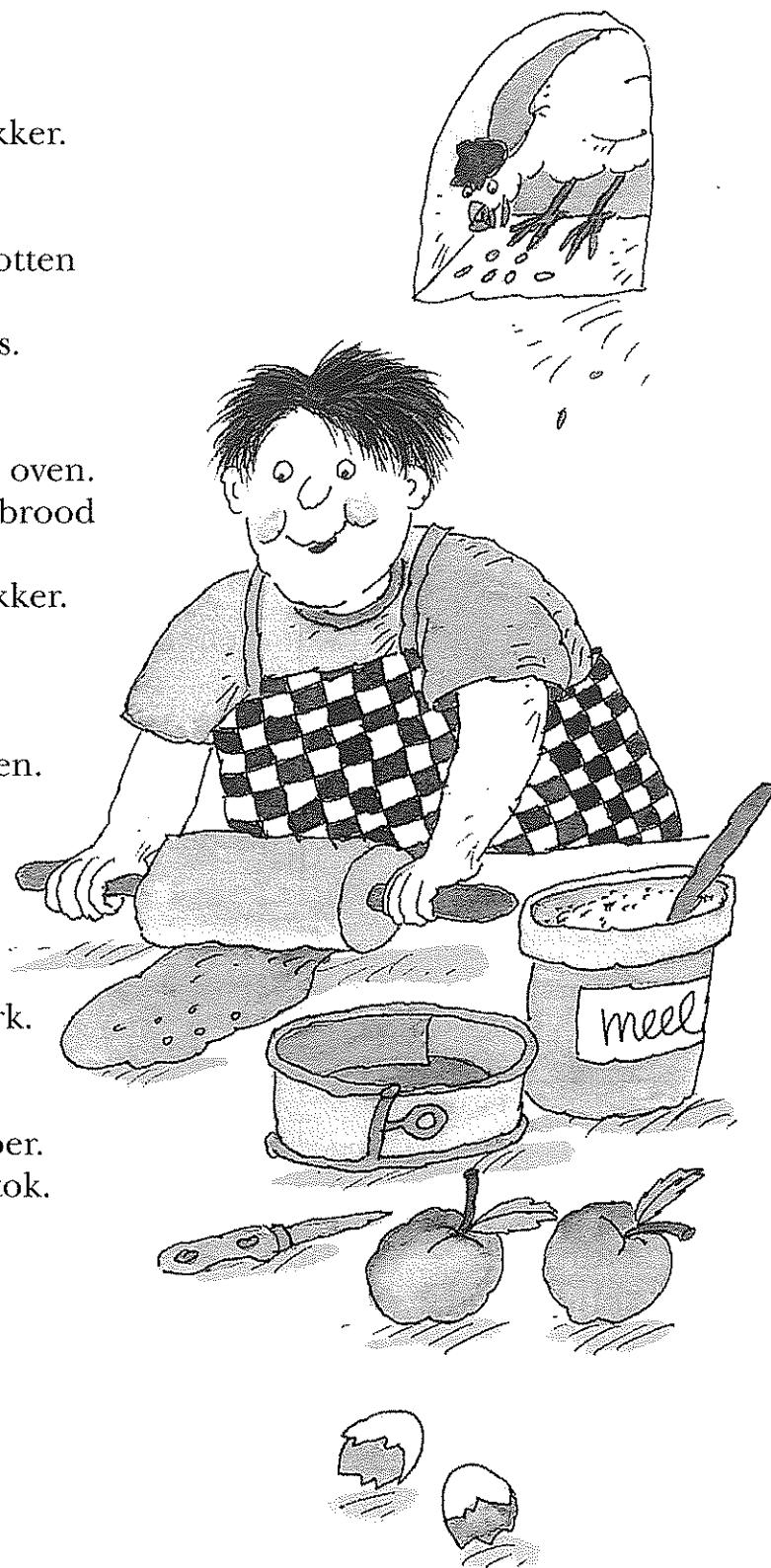
hitte
bellen
tassen
koffie

bossen
dunne
wekker
lippen

stukken
jassen
mikken
hollen

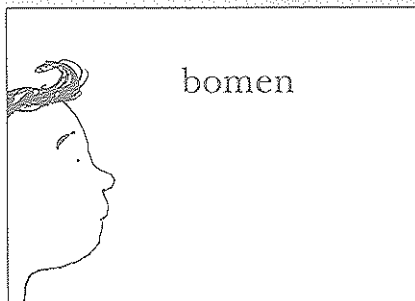
Vroeg uit de veren

Ik ben Gerrit van Munnen en ik ben bakker.
Dat wil dus zeggen: elke dag vroeg op.
Ik sta al te bakken als jij nog slaapt.
Eerst zet ik alle spullen klaar: bakken, potten
en pannen.
Dan ga ik tellen hoeveel deeg er nodig is.
Ik begin met het deeg voor brood en
bollen.
Als het klaar is, gaat het in bakken in de oven.
Rond de tijd dat jij wakker wordt, is het brood
klaar.
In mijn werkplaats ruikt het dan heel lekker.
Nu kan ik wel even gaan zitten.
Even weg uit die hitte.
Ik ga eerst mijn handen wassen.
Dan drink ik koffie en eet een paar bollen.
In de winkel komen de eerste klanten
aanzetten.
Met volle tassen gaan ze weer weg.
Eenmaal per week bak ik appeltaart.
Ik moet dan heel wat appels schillen.
Na de middag ben ik klaar met mijn werk.
Dan ga ik wat anders doen.
Soms ga ik vissen of speel ik tennis.
Of ik laat mijn haar knippen bij de kapper.
En elke avond ga ik met de kippen op stok.
Want om vijf uur is het weer dag.

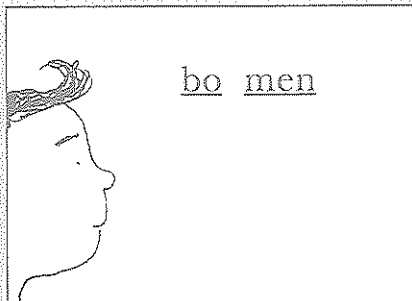

bomen

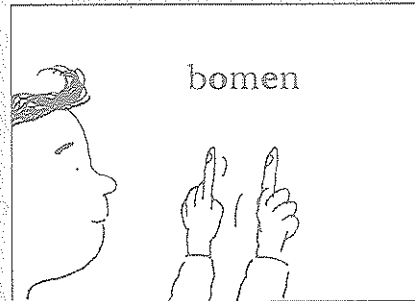
Dit is het voorbeeldwoord:

Kijk er goed naar.

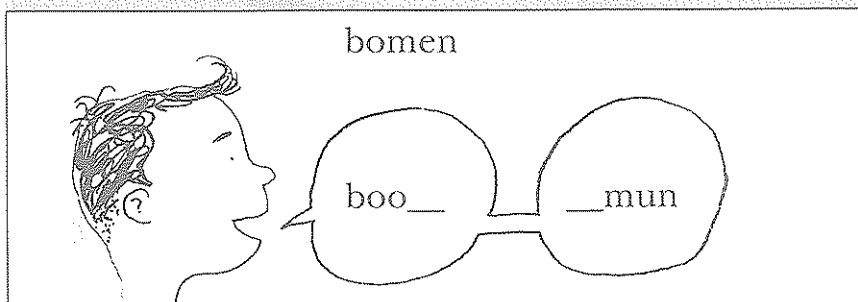

Het woord heeft twee lettergrepen.

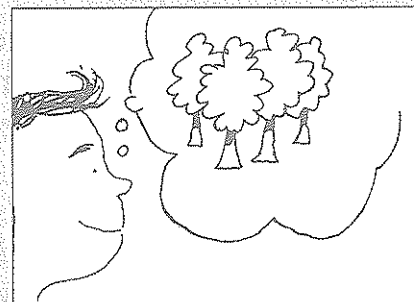

Let op bij deze twee klinkers.

Zo zeg je dit soort woorden, maar zo mag je ze niet schrijven:

Je zegt direct het eerste stuk.
 De klinker is lang (open lettergreep).
 Je kijkt verder. Je zegt het tweede stuk.
 Er staat e, maar je zegt -u-.

Je denkt aan wat het woord betekent.

vader	halen	daken	tegen	praten
tegen	mogen	geven	tafel	meter
maken	zeven	lezen	heden	vegen
komen	negen	regel	wagen	wegens
even	drogen	neven	water	toren
water	adem	roken	snavel	boren
eten	heten	kogel	samen	voren
zeker	beter	oven	lezer	koren
beter	bodem	hekel	gever	leren
vragen	boven	lager	gevel	beren
dagen	boter	kamer	tevens	veren
nemen	hamer	tover	reden	keren

Naar Mars

Over een paar jaar kun je met een raket
naar de planeet Mars.
Er zijn al mensen op de maan geweest.
Nu is Mars aan de beurt.
De reis naar Mars zal twee jaren
duren.
Een raket maken is niet zo'n
probleem.
Maar hoe moet het met het eten?
Boter en broden zal men niet mee
kunnen nemen.
En water zeker niet.
Op dit moment spreken de mensen met
elkaar over het plan.
Het zal zeker niet bij praten blijven.
In 1971 landde er al een raket op Mars.
Maar de raket die straks gaat, blijft lang
weg.
Meer dan twee jaar.
Het is de vraag wie daar zin in heeft.
En er zijn nog veel meer vragen.
We weten niet of er leven is op Mars.
Zo ja, wat voor wezens zouden er wonen?
Is het er koud, of zo heet als in een oven?
Zouden er vogels zijn en is er water?
Och, veel kan het mij niet schelen.
Ik ga toch niet mee met die raket.
Stel je voor: ik ben nu zeven.
Dan zou ik pas terugkomen als ik elf ben.
Het lijkt me beter om in deze wereld te
blijven.
Ik hoor nog wel hoe het daar is.

•

rolschaats
banger
marktkraam
plant
aanrecht

adem
matroos
duimen
tassen
armpje

kiezen
aanrecht
dakpan
namen
koppen

steek
toeter
vorst
mistlamp
koorts

kraantje
vlinder
mandje
tunnel
tenger

haartje
kabel
denken
tuinslang
streep

meiden
kaartje
boter
strak
brandstof

polder
ventje
praten
pillen
voeder

bollen
brood
streng
schroef
adres

hekel
toekomst
schipper
kaartspel
snavel

masten
lijden
koffer
dichter
vormpjes

woonplaats
fietsstuur
verfkwest
deurknop
kleerhaak

raadsel
kraagje
kerken
mogen
insect

tegen
grens
indruk
atlas
heten

zeester
ernst
schelp
theemuts
kaasplank

treffen
schelpen
stieren
krampen
brandhout

proeven
feesttent
vreemd
huisvuil
feestmuts

koelkast
mesthoop
kwartier
erger
afval

Markt

„Hoi Fenna, ga je mee naar de markt?”

Fenna kijkt Ernst verbaasd aan.

„Wat moet ik nou op de markt?” vraagt ze.

„Oh, het is er lekker druk en je ziet er van alles.

Je kunt er patat kopen of snoep.

En oom Anton is er ook met zijn kraam.”

„Oom Anton?” zegt Fenna. „Wie is dat?”

„Geen echte oom hoor,” lacht Ernst.

„We noemen hem alleen maar zo.

Oom Anton heeft goedkoop speelgoed.

En hij staat zelf achter de toonbank.

Nou, wat doe je?”

„Goed,” zegt Fenna.

„Ik rolschaats naar huis.

En ik kom terug op de fiets. Moment!”

Even later fietsen ze naar het dorpsplein.

Eerst komen ze langs de veemarkt.

Daar stinkt het een uur in de wind.

Een eindje verder staan kramen met
groente en fruit.

En dan zien ze de marktkraam van
oom Anton.

Fenna heeft al haar zakgeld bij zich.

Ze koopt een kaartspel, een atlas, een
trompet, een mandje, drie ballen, een
hamer en een fietsbel.

Ernst loopt meteen door naar de
patatkraam.

Nu snapt Fenna ineens hoe hij zo dik komt.

